

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] est actualitas sensationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De procurāda acceleratōe Fo. iii

sua negligētia doleant q; non feruenti^r superius pposita iuxta verba p̄assumpta
operib; pnic & virtutis insūdarunt. Sicut
igis in eodē Ecc. ca. dī. Memento nouissim
simor & noli obliuisci. Neq; em est cōuer
sio. Et sicut dicit salvator Lu. xxij. Vigila
te itaq; oī tpe orantes vt digni habeamis
ne effugere q; ventura sunt & stare an filiū
bois. Sed heu cu t̄pauit h̄ considerat.
Heu quanta in multis sue salutis negligē
tia. Ō q̄stulti q̄sensati q; dei iudicium non
coitant & q; ad euadendā iudicis irā non
puident. P.s. Intelligentie insipientes i pos
pulo & stulti aliquā sapite. Et Deus. xxij.
Sens absq; p̄filio & sine prudētia vñaz
saperent & intelligerent ac nouissima pui
derent. Considerate itaq; charissimi horae
mortis dubitaret: demonis calliditatē: &
implacabilē tunc iudicis severitatē: & pen
sare qm̄ tunc impossibile vobis erit saluti
vīe, puidere qd̄ tñ nunc facile est. Nunc ei
px̄p̄oꝝ est nostra salus. Pax nobis p̄deset
primum aduentū dñi celebrare in q; venit vt
redemperor nisi sic p̄parati essem⁹ tanq; se
cure expectantes terrū eius aduenientū in q;
manifestabif; vt iudeat. Quid em obtinat
tis peccab; plent gaudiū dñice incantat
tionis et natuitatis qm̄ in dei iudicio oī
eius gaudia conuertent in luctū. Tunc si
verificabitur de illud qd̄ dī. i. Mach. i.
Dies festi eius tñuersi sunt in luctu: ab
bata eius in opprobriū: honores ei⁹ in nū
bilum: scdm̄ gl̄iam eius multiplicata est
ignominia eius: & sublimitas eius cōuer
sa ē in luctū. Hec ibi. Ne igis differat am
plius scientes q; hora est t̄c. Audi terribilis
lem cōminatioē iudicis. Apo. ix. Si non
vigilauerit yentia ad te tanq; furz nesties q;
hora venia ad te. et Mat. xxij. Si dixerit
malus seruus in corde suo: mox facit
dominus me⁹ venire & ceperit peccatore con
seruos t̄c. Veniet dñs seru illius in die q;
non sperat & hora q; ignorat & dividet eū:
parteq; eius ponet cu hypocritis Ibi erit
fetus & stridor destritū. Hec ibi. Ō quata
confusio tunc erit vīez in dei iudicio his q;
num negligunt p̄parare. Cum em iusti
possint dicere illud Phil. iiij. Salvatōrē ex
peccamus dñm t̄c. Illi certe, hñt dicere.
Damnatoē expectamus.

Hec de pūma p̄ncipali p̄sideratione

Sequitur p̄ncipalis consideratio.
Sequitur p̄ncipalis consideratio.
Ecunda p̄ncipalis consideratio
est consideratio miserāde dispositio
nēs que tangit cym dicat de
somno. Dicit Aug. super Psal. xij. q; so
minus anime est obliuio dei. Hmoi autē
obliuio est per p̄ctū. Status itaq; p̄ctū dī
sonni p̄tegeus miserabilē dispositioēs.
Sicut endormiens non habet plēs ope
rationes vitales vite corporalis ppter quod
p̄b̄ dicit. Eth. q; somnus est dimidiūs
vite. Si qui est in p̄ctō non habet opati
ones vite spūalis. Prover. xxiiij. Uscq; p̄t
ger dormis: vloq; q; de somno p̄surges. Pa
rum inquā dormies. q; d. Ecclata reipin di
ligenter q; hora est tā nos d̄ somno surge
re. Asū em reipin excitaueris: enī citovelis
nolis excitaber; cu manifestabis sup te ira
dei. q; sicut dī. Ecc. v. In p̄ctōres resp̄lē
ira dei. Ut aut plenius n̄deamus q; con
uenienter p̄ctū d̄ somnus et q; miserabilē
status p̄ctō: considerare debemus qm̄
spūaliter p̄ctū auſert tria q; corporaliter au
ferint q; somnū corporis.

Primum est actualitas sensationis.

Scdm̄ est facultas opationis.

Tertium est p̄tā defensionis.

Primo p̄ctū auſert actus
alitatem sensationis. Sicut em dormiens
non vitat actualiter potentias sensitivis
corporalib; sic in p̄ctō iacens non sit sensi
bus spūalibus. nam per p̄ctū effici spūa
liter intensib; & hoc quantū ad oēs qm̄
q; sensus. Primo quantū ad tactū. Lū
em p̄ctū onus grauissimū iuxta illud ps
Sicut onus graue grauate sunt sup mes.
iniquitatē. Onus inquā sic graue q;
nec celum nec firmamentū vna hora potu
rit sustinere. Luce. x. Uicibam sordida
nam sicut fulgur de celo cagentem. Et ra
men miser homo non sentit illud onus s̄
ramē sentit postea. Si grossæ turres et
magni montes et lapides super peccato
rem eaderent: non sic eum deprimerent si
cut vnum peccatum morale. Relinqueret
enim eum super superficiem terre. illud

A. 4

Germio de aduētu Dñi

aūt vsc̄ ad centrū terr̄z loca inferni deꝝ. Cum em̄ p̄ctm̄ sit fetidissimū; miser tamē
scendere compellit. H̄en̄ hec qd̄ de centū/ p̄ctōr fetorē ei⁹ non p̄cipit. Ans̄. Colera
qd̄ d̄ mille grauissim̄as p̄ctis q̄ profundē bili⁹ feter canis putridus corā hominī q̄
labi faciunt. Sic ille qui portat vel trahit ania peccatrix corā deo & angelis ei⁹. Itē
onus in aq̄ non bñ sentit pondus donec b̄ cum in virtutib⁹ sit odoꝝ suaūstum⁹, iuxta
q̄ exierit. Sic onus p̄cti in aq̄s delitiatū illud Lan. i. Lurremus in odoꝝ yngue⁹
non sentit qd̄ q̄ exierit hō de delitiatū hu⁹ top. et miserrim⁹ tñ p̄ctōr gino nō p̄cipit.
ius vite tunc sentiet q̄ntā sit p̄cti grauitas. Bei. Qui non sentit odoꝝ tuū; aut mor⁹
Lito t̄ḡif deponendū esset hoc onus. Ille tuus; aut fetidus est dñe. Quarto q̄ ad
em̄ q̄ magnū onus b̄z fug collum non ces̄ auditū sp̄ualez. P̄ctōres em̄ non audiunt
rat currere donec veniat ad locū xpi debet verbum dei aure cordis: Iz forte q̄ncip̄ aut̄
depositore. Sic deberet p̄ctōr festinare ad recorpis. Hiere. xvij. Nō audierunt neq̄
deponendū onus p̄cti p̄ contriti nē & con inclinauerunt aurē suam: sed indurauerunt
fessionē Heb. xij. Deponentes de pond⁹ ceruicē suam ne auditent me & ne accipe⁹
& circumstant nos p̄ctm̄ p̄ patientiā curra rent disciplinā. Hec ibi. P̄ctōres q̄pe nō
mus ad p̄positum certamen. asp̄c̄t̄tes in ap̄diūt̄ deum ipsos reuocant̄. Esa. l. Vo
auctorem fidei & p̄sumatorē ieiunū q̄ p̄pos̄t̄ cāui & nō erat q̄ audiret. Et Hiere. xij. Nō
sito sibi zc Item cum p̄ctm̄ sit infirmitas audiebat̄ neq̄ inclinauerūt aurē suam: sed
grauiſſima & grave vuln⁹ ante hoc tñ pec̄ abiebat̄ vnt̄ quisq; in prauitatē cordis sui
catores miseri non sentiunt̄ p̄s. Sic vuln⁹ Sed attendite diligēter qd̄ in eodem ca
nerati dormientes in sepulcris. Est em̄ pec̄ dicas. Daledict⁹ q̄ non audierunt verba pa
cator sicut ille q̄ habet mēbra aliqua stupi cāi bñ qd̄ p̄cep̄ patrib⁹ vestris zc. Et ibi⁹
da qui non sentiunt̄ infirmitatē suam Bei. dem post. Audire vocē mēā & critis mib⁹
Sic longe a salute esse mēbrū qd̄ obſtū in pop̄ulu zc. Quinto facit peccati ho
piut̄ egrum felse non sentientē periculosū mirz̄ insensibilē q̄ ad yſum sp̄ualez. So
ug laborare. Item cū p̄ctōr verbereſ gra phon. j. Ambulabūt̄ ut ceci quia dno pec
uiter a suggestione diabolica & trahatur i cayerit. Figura Tob. ij. Tobias dor
viam pditionis: ip̄e tñ non dolet neq̄ sen
tit. Proverbi. xxij. Eris quasi vorax i miendo ex stercore hirudinis vſum p̄dis
t̄. sic homo ex stercore. n̄ p̄dit̄ peccati. Precipue aūt̄ p̄ctm̄ impedit peccator̄ vſi
amissō clano & dices. Verberauerunt me vſum et consideratione qntum ad tria: q̄ntū
& ego non dolui tñ. perit̄ mē & ego nō sen
ti. Hec ibi. Scđo p̄ctm̄ reddit hominez
insensibilēm̄ q̄ ad gustum sp̄ualem̄. P̄ctm̄
em̄ & max̄ diu continuatu auſert̄ oēm̄ sa
porem diuine dulcedinis & em̄ sp̄ualium
inficiens palatū cordis vt omnia sp̄ualia
videant̄ sibi amara. P̄s. Om̄ne sc̄a abo
minata est hanc eoy. Et glosa sup illud p̄s
Quā magna multitudo dulcedinis tue do
mine dicit. Hanc dulcedinem̄ non sentiūt̄ q̄
palazum cordis habent infectū febre in q
tatis Item cum ipa p̄ctā amaritudinē gra
uem habeant̄ luxa illud. Hiere. ij. Sc̄o
z vide q̄ malū est & amaz reliquise t̄ do
minū deū tuum. Tū multi q̄ sunt nutriti
z assueti in p̄ctis. Ideo sibi vident̄ p̄ctā
dulcia & sapida quēadmodū p̄scib⁹ aq̄ ma
ris Esa. v. Gle qui dicitis malū bonū & bo
num malū ponentes amaz in dulce & dul
te in amaz. Certo q̄ad tensuꝝ odorat̄
Lum̄ em̄ p̄ctm̄ sit fetidissimū; miser tamē
p̄ctōr fetorē ei⁹ non p̄cipit. Ans̄. Colera
qd̄ d̄ mille grauissim̄as p̄ctis q̄ profundē bili⁹ feter canis putridus corā hominī q̄
labi faciunt. Sic ille qui portat vel trahit ania peccatrix corā deo & angelis ei⁹. Itē
onus in aq̄ non bñ sentit pondus donec b̄ cum in virtutib⁹ sit odoꝝ suaūstum⁹, iuxta
q̄ exierit. Sic onus p̄cti in aq̄s delitiatū illud Lan. i. Lurremus in odoꝝ yngue⁹
non sentit qd̄ q̄ exierit hō de delitiatū hu⁹ top. et miserrim⁹ tñ p̄ctōr gino nō p̄cipit.
ius vite tunc sentiet q̄ntā sit p̄cti grauitas. Bei. Qui non sentit odoꝝ tuū; aut mor⁹
Lito t̄ḡif deponendū esset hoc onus. Ille tuus; aut fetidus est dñe. Quarto q̄ ad
em̄ q̄ magnū onus b̄z fug collum non ces̄ auditū sp̄ualez. P̄ctōres em̄ non audiunt
rat currere donec veniat ad locū xpi debet verbum dei aure cordis: Iz forte q̄ncip̄ aut̄
depositore. Sic deberet p̄ctōr festinare ad recorpis. Hiere. xvij. Nō audierunt neq̄
deponendū onus p̄cti p̄ contriti nē & con inclinauerunt aurē suam: sed indurauerunt
fessionē Heb. xij. Deponentes de pond⁹ ceruicē suam ne auditent me & ne accipe⁹
& circumstant nos p̄ctm̄ p̄ patientiā curra rent disciplinā. Hec ibi. P̄ctōres q̄pe nō
mus ad p̄positum certamen. asp̄c̄t̄tes in ap̄diūt̄ deum ipsos reuocant̄. Esa. l. Vo
auctorem fidei & p̄sumatorē ieiunū q̄ p̄pos̄t̄ cāui & nō erat q̄ audiret. Et Hiere. xij. Nō
sito sibi zc Item cum p̄ctm̄ sit infirmitas audiebat̄ neq̄ inclinauerūt aurē suam: sed
grauiſſima & grave vuln⁹ ante hoc tñ pec̄ abiebat̄ vnt̄ quisq; in prauitatē cordis sui
catores miseri non sentiunt̄ p̄s. Sic vuln⁹ Sed attendite diligēter qd̄ in eodem ca
nerati dormientes in sepulcris. Est em̄ pec̄ dicas. Daledict⁹ q̄ non audierunt verba pa
cator sicut ille q̄ habet mēbra aliqua stupi cāi bñ qd̄ p̄cep̄ patrib⁹ vestris zc. Et ibi⁹
da qui non sentiunt̄ infirmitatē suam Bei. dem post. Audire vocē mēā & critis mib⁹
Sic longe a salute esse mēbrū qd̄ obſtū in pop̄ulu zc. Quinto facit peccati ho
piut̄ egrum felse non sentientē periculosū mirz̄ insensibilē q̄ ad yſum sp̄ualez. So
ug laborare. Item cū p̄ctōr verbereſ gra phon. j. Ambulabūt̄ ut ceci quia dno pec
uiter a suggestione diabolica & trahatur i cayerit. Figura Tob. ij. Tobias dor
viam pditionis: ip̄e tñ non dolet neq̄ sen
tit. Proverbi. xxij. Eris quasi vorax i miendo ex stercore hirudinis vſum p̄dis
t̄. sic homo ex stercore. n̄ p̄dit̄ peccati. Precipue aūt̄ p̄ctm̄ impedit peccator̄ vſi
amissō clano & dices. Verberauerunt me vſum et consideratione qntum ad tria: q̄ntū
& ego non dolui tñ. perit̄ mē & ego nō sen
ti. Hec ibi. Scđo p̄ctm̄ reddit hominez
insensibilēm̄ q̄ ad gustum sp̄ualem̄. P̄ctm̄
em̄ & max̄ diu continuatu auſert̄ oēm̄ sa
porem diuine dulcedinis & em̄ sp̄ualium
inficiens palatū cordis vt omnia sp̄ualia
videant̄ sibi amara. P̄s. Om̄ne sc̄a abo
minata est hanc eoy. Et glosa sup illud p̄s
Quā magna multitudo dulcedinis tue do
mine dicit. Hanc dulcedinem̄ non sentiūt̄ q̄
palazum cordis habent infectū febre in q
tatis Item cum ipa p̄ctā amaritudinē gra
uem habeant̄ luxa illud. Hiere. ij. Sc̄o
z vide q̄ malū est & amaz reliquise t̄ do
minū deū tuum. Tū multi q̄ sunt nutriti
z assueti in p̄ctis. Ideo sibi vident̄ p̄ctā
dulcia & sapida quēadmodū p̄scib⁹ aq̄ ma
ris Esa. v. Gle qui dicitis malū bonū & bo
num malū ponentes amaz in dulce & dul
te in amaz. Certo q̄ad tensuꝝ odorat̄

De miserāda dispositōe Fo. V.

pertacēt. Figura Gen. ix. Noe dormītēs non sensit se nudatū neq; ceperit. Apocal. iij. Nescis qā miser es et miserabilis; pau per et cecus et nudus. Bern. Paupertas p niofa est meritorum penuria. Item nō vident statu*s*ū pīculositatem. Figura Ione j. Jonas sōpore deplorans qīlitate tps et qītate pīculi nō aduerterit: cū tu totū pīculū veniret p̄cer ipm. Sic dormītēs in peccato tps suum amittere; nec sūe dānatiois pīculum aduerterit. Ps. Nelcierūt neq; intellexerūt; in tenebris ambulat. Est ḡ petōr dormiens imo cecus q̄ neq; videt supra se terriblē dei maiestatē; neq; videt seipsum neq; miserā statu*s*ū. Inqntū aut̄ petōr n̄ vider statu*s*ū sui vilitate lūmis est cecos q̄ pīlūtū cedat q̄ non videt se inqnatū cu*n* multū sit deturpat. Ps. Lōp̄bēderūt me iniqrates mee et nō potui te viderem. Et sicut cecos sepe cadit et offendit: sic peccator. Tob. xi. Lepit pater cecus currere offendens pedib;. Inqntū aut̄ ip̄e petōr n̄ vider suā pauprātē imo sibyptā et volūtaria pauprāt; sue/similis est hoi h. tro cato aḡ iudiciu*s* q̄ bonos et fideles testes q̄ testimonio causa*s* sua defendere posset: in medio vie sue interfici: et illos q̄ caḡ tra ipm testimonio daturi sunt secum adducit et nutrit. Por̄ em bona opa sua int̄ermit ḡ petōr et mala secum portat. Ope ra em bona testimoniu*s* gibent p homine et mala h̄ ipm. Jo. x. Opa q̄ ego facio ipa testimoniū*s* gibent de me. Inqntū aut̄ petōr n̄ vider statu*s*ū pīculoſitatem similis est homi q̄ velat; oculis ducit ad patibulum: qd̄ n̄ vider neq; siderat. Lib. vi. Ge nobis quia peccauim^o: ideo obediēti sunt oculi nostri. Inqntū aut̄ non videt supra se terrible dei maiestatē et sue iusticie severitatē/nec in seipo misera bilitate sui vanitate similis est homi debilitati et infirmitate nullaten*s* effugere valenti q̄ habet gladiū acutissimū vibratū super eam suū quē n̄ vider neq; curat. Ps. Ni si couersi fuerit gladiū suū vibrabit: arcu suū terendit et parauit illum. Sap. q. Erce cauit eos malitia eorū. Audi igif o petōr somnolēte in petis dormītē s: Audi Paulū dicente Ephef. v. Surge qui dormīs et exurge a mortuis et illuminā nabit te christ^o. Surge itaq; ne differas amplius: quia

hora est iam nos besognino surgere.
Secundo peccatuz aufert
facultatē opatiōis. Dormītēs q̄ppē nec pēdem nec manū mouet: nihil opa: nihil lu*c*rat. Sic dormītēs in peris nihil merito*s*ū um opa. Pet̄m em reddit hoīam inutilez et infructuosum^o simile mari mortuo qd̄ nihil generat primens ad vitam. Esa. lix. Q̄ opa eo*s* opa inutilia. Et de viro maledicto dr. Iher. xvij. Erit q̄i mirice in deserto aqua sine fructu et sine virilitate. Q̄ qīn utilis est statu*s*ū peti. Ad nihil em valer n̄ si ad mortē eternā. Ro. vij. Stipēcia peti mors. Q̄ aut̄ existens in petis nihil possit facere fructuosu*s* seu meritorū: probat q̄a charitas et grata sūt principiū et radix mei rendi. Ideo dr. Paul^o. j. Lox. xij. Si linguis hoīm leq̄ et angelop̄ et c. charitatem aut̄ non habeam: nihil mihi pdest. s. ad salutem. Pet̄m aut̄ mortale excludit gratiā et charitatem. j. Lox. vi. Que cōuentū suū sticte cum iniqratē. Item meritū dr. opus virtuosum acceptratū a deo ad vitam eternā. Nihil q̄ est meritorū nisi placēs do. sed non potest homis opatio esse placēns deo nisi ip̄e hō deo placeat. Ideo dr. Gen. iij. Resperit dñs ad Abel et munera eius. Primo qd̄dem ad Abel et deinde ad mūerā eius. q̄ vicez n̄ sunt oblatio*s* aut mūnera aut opa psonae alii*s* acceptabilia do. nisi ipsa psona prius sit accepta. sed psona existens in peccato mortali non potest esse placens deo. Sap. xij. O dīo est p̄eo in pīpius et impiebras eius. ergo neq; eius ope ratio potest. Se deo placens: et p̄ cōseqna neq; meritoria. Item existens in peccato mortali dignus est pena eterna. iuxta illō Athanassij. Qui hō malā egerit ibunt in ignem eternum. Ecij. Thef. j. Qui non obedierint euangelio dñi nři iesi chri pēnas dabant interitū eternas. Opus agremeritorū reddit hoīem dignum vita et na gloriosa. sicutur et c.
Prima ratio dici potest rō exclusionis. q̄ vicez peccatū excludit radicem meriti.
Secunda dici potest ratio indignationis. quia vicez hoīo per peccatū incurrit indig^o
Tertia dici potest rō ignationem del. tio obligationis. quia videlicet p̄ pet̄m ob

A. As